

РЕШЕНИЕ

№ 1790

гр. София, 12.03.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, VII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 14.02.2020 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Ралица Романова

ЧЛЕНОВЕ: Цветанка Паунова

Георги Терзиев

при участието на секретаря Зорница Димитрова и при участието на прокурора Десислава Кайнакчиева, като разгледа дело номер **13946** по описа за **2019** година докладвано от съдия Ралица Романова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от АПК, във вр. с чл. 63, ал. 1, изр. 2 от ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба на Комисията за защита на потребителите срещу решение от 11.10.2019 г., постановено по НАХД № 4135/2016 г. на Софийски районен съд (СРС), наказателно отделение, 9-ти състав. Със същото е отменено наказателно постановление (НП) № К-037639/22.10.2015 г. на член на Комисията за защита на потребителите, оправомощен със заповед № 364 от 28.05.2015 г. на председателя на Комисията за защита на потребителите, с което на И. А. Е. ЕИК[ЕИК] на основание чл. 232 от Закона за защита на потребителите е наложена имуществена санкция в размер на 1000 лв., на основание чл.210а, във връзка с чл.68в и чл. 68г, ал.4, във връзка с чл. 68д, ал.1, пр.1 от Закона за защита на потребителите (ЗЗП). Решението се обжалва като неправилно постановено в нарушение на закона, със съществени нарушения на процесуалните правила - касационни основания по чл. 348, ал. 1, т. 1 и т. 2 от НПК, по съображения, изложени в касационната жалба. Иска се да се отмени решението и да се потвърди наказателното постановление. Ответникът по касационната жалба не изразява становище по жалбата.

Представителят на Софийска градска прокуратура дава заключение за неоснователност на жалбата.

Административният съд С. град, като се запозна с обжалваното решение и обсъди

доводите, посочени в жалбата, намира следното:

Касационната жалба е подадена в преклузивния срок по чл. 211, ал. 1 от АПК, вр. чл. 63, ал. 1, изр. 2 от ЗАНН, от надлежна страна по чл. 210, ал. 1 от АПК, срещу подлежащо на оспорване по чл. 208 от АПК съдебно решение, и е допустима. Разгледана по същество е неоснователна.

От фактическа страна СРС е приел за установено, че в Комисията за защита на потребителите е постъпила жалба № Ц-03-797/24.01.2015 г., в която се твърди, че в интернет сайт www.bagajnik.com за продуктите с търговска марка F. навсякъде е посочено, че И. А. Е. е единствен официален оторизиран вносител за България. Потребителят оспорва това твърдение, тъй като посочва, че е получил информация от F. Италия, че и други лица закупуват и разпространяват продуктите им в България. Извършена е проверка на 03.02.2015 г., резултатите от която са отразени в констативен протокол № К-0141292 от 03.02.2015 г. Установено е, че търговецът И. А. Е. използва заблуждаваща нелоялна търговска практика, по смисъла на чл. 68д, ал.1, предложение 1 от Закона за защита на потребителите като предоставя заблуждаваща информация в своя интернет сайт www.bagajnik.com относно обстоятелството, че е единственият официален оторизиран вносител за България на продукти на две търговски марки – Н. и F.. Съставен е АУАН № К-037639 от 18.05.2015 г.

От правна страна СРС е приел, че при съобразяване на обстоятелството, че нарушението е било извършено на 03.02.2015 г., то към момента на постановяване на съдебното решение е изтекъл абсолютният давностен срок за ангажиране на административно наказателната отговорност на извършителя.

Решението е правилно. като краен резултат.

Настоящата инстанция съобразява обстоятелството на изтекла абсолютна погасителна давност по отношение на извършеното нарушение, при съобразяване на обстоятелството, че като дата на извършване на нарушението от административно наказващия орган е посочена датата 03.02.2015 г. В административно наказателното производство съгласно чл. 11 от ЗАНН по въпросите на вината, вменяемостта, обстоятелствата, които изключват отговорността, формите на съучастие, приготвянето и опита се прилагат разпоредбите на общата част на НК, доколкото в този закон не се предвижда друго. Препращането по чл. 11 от ЗАНН е общо и важи за всички обстоятелства, които изключват административнонаказателната отговорност - и за тези по глава II от НК (неизбежната отбрана по чл. 12 от НК, гражданският арест по чл. 12а от НК, крайната необходимост по чл. 13 от НК, оправданият стопански риск по чл. 13а от НК, грешката по чл. 14, ал. 1 от НК, случайното деяние по чл. 15 от НК и изпълнението на неправомерна служебна заповед по чл. 16 от НК), така и за тези по глава IX, в т. ч. за давността по чл. 79, ал. 1, т. 2 от НК. С изтичането ѝ по закон се изключва и административнонаказателното преследване, и отговорността по чл. 6 от ЗАНН, тъй като извън него същата не може да се осъществява. Тоест давността като обстоятелство, което погасява преследването на деца и така юридически препятства административното му наказване, попада в обхвата на препращането по чл. 11 от ЗАНН. По силата на субсидиарно приложимия чл. 80, ал. 1, т. 5 от НК (редакция към момента на извършване на нарушението и на издаване на наказателното постановление) за административни нарушения давността е 3 г. Съгласно чл. 80, ал. 1 от НК, вр. чл. 11 от ЗАНН тя тече от довършването им, а за тези, които траят непрекъснато или са продължавани - от прекратяването им. Спира по чл. 81, ал. 1 от НК вр. чл. 11 от ЗАНН, когато преследването зависи от разрешаване на предварителен

въпрос с влязъл в сила съдебен акт. Прекъсва се съгласно чл. 81, ал. 2 от НК с всяко действие на надлежните органи, предприето спрямо преследваното лице, след което тече нова давност. Независимо от това колко пъти и за какъв период от време е спирана и прекъсвана, съгласно чл. 81, ал. 3 от НК, вр. чл. 11 от ЗАНН преследването на административно нарушение се изключва, ако е изтекъл срок, който с $\frac{1}{2}$ надвишава предвиденият 3-годишен такъв по чл. 80, ал. 1, т. 5 от НК (редакция към момента на извършване на нарушението и на издаване на наказателното постановление), вр. чл. 11 от НК. Следователно, във всички случаи отговорността по чл. 6 от ЗАНН се погасява по давност 4 години и половина след извършване на деянието по чл. 2, ал. 1 от ЗАНН. Това разрешение е общо и важи независимо от вида на нарушението и субекта на отговорност. Изключенията му са изрично предвидени в чл. 34, ал. 2 от ЗАНН и са приложими единствено за нарушения на нормативни актове, уреждащи бюджетната, финансово-стопанската, отчетната и хазартна дейност. Случаят не попада в това изчерпателно изброяване, така че разпоредбите на чл. 80, ал. 1, т. 5 (редакция към момента на извършване на нарушението и към момента на издаване на наказателното постановление), вр. чл. 81, ал. 3 от НК остават субсидиарно приложими по чл. 11 от ЗАНН. Наказателно постановление № К-037639/22.10.2015 г. на член на Комисията за защита на потребителите, с което на И. А. Е. е наложена имуществена санкция в размер на 1000 лв. е издадено за извършено нарушение по б8в, във връзка с чл. 68г, ал.4, във връзка с чл. 68д, ал.1, предл. 1 от Закона за защита на потребителите, което е било извършено на 03.02.2015 г. Именно поради това, броена от тази дата, съгласно чл. 80, ал. 3 от НК, вр. чл. 11 от ЗАНН, на която деянието е завършено абсолютна давност по чл. 80, ал. 1, т. 2 вр. чл. 81, ал. 3 от НК, вр. чл. 11 от ЗАНН за административното му наказване е изтекла на 03.08.2019 г., преди постановяването на обжалваното първоинстанционно съдебно решение и преди постъпването на делото в Административен съд София град. При съобразяването му административно наказателната отговорност по наказателно постановление № К-037639/22.10.2015 г. понастоящем е по право изцяло погасена. Пропускането на абсолютния давностен срок по чл. 80, ал. 1, т. 2, вр. чл. 81, ал. 3 от НК, вр. чл. 11 от ЗАНН е заличило процесното деяние като основание за налагане на имуществената санкция в размер на 1000 лв. за извършено нарушение по чл. 68в, във връзка с чл. 68г, ал.4, във връзка с чл. 68д, ал.1, предл. 1 от Закона за защита на потребителите, което е било извършено на 03.02.2015 г., поради което тази инстанция не е овластена да проверява дали е извършено или не от обективна и субективна страна. По изложените съображения и на основание чл. 221, ал. 2, предл. 1 от АПК, във вр. с чл. 63, ал. 1, изр. 2 от ЗАНН, Административен съд С.-град, VII касационен състав

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА решение от 11.10.2019 г., постановено по НАХД № 4135/2016 г. на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 9-ти състав.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.

